

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 50

Vydána dne 30. prosince 1969

Cena Kčs 1,30

OBSAH:

168. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o přechodném zákazu zvyšování cen
169. Nařízení vlády Československé socialistické republiky, kterým se mění a doplňují některá ustanovení vládního nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství, ve znění pozdějších předpisů
170. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky o prodloužení platnosti některých ustanovení vyhlášky č. 48/1963 Sb., o domácích porážkách prasat, povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek
171. Vyhláška ministerstva průmyslu České socialistické republiky, kterou se zrušuje příloha č. 2 k vyhlášce č. 57/1959 Ú. l., o náležitostech, které se poskytují pracovníkům získávaným nábořem prováděným odbory pracovních sil, zdravotnictvím a sociálního zabezpečení okresních národních výborů a nahrazuje se novým zněním
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

168

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 23. prosince 1969

o přechodném zákazu zvyšování cen

Vláda Československé socialistické republiky stanoví k provedení zákona č. 83/1966 Sb., o čtvrtém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky, tyto zásady pro přechodný zákaz zvyšování úrovně cen a cen jednotlivých výrobků:

§ 1

Základní ustanovení

(¹) Dnem účinnosti tohoto nařízení se smějí sjednávat a účtovat pouze

- a) velkoobchodní ceny platné k 1. lednu 1969,
 - b) maloobchodní ceny platné k 30. červnu 1969,
 - c) nákupní ceny platné v roce 1969, včetně příplatků stanovených pro rok 1970,
- jako nejvýše přípustné ceny;

d) přírážky k cenám za odchylky od dodacích podmínek, jsou-li tyto podmínky uvedeny v platných cenících nebo v cenových rozhodnutích.

(²) Výjimkou z ustanovení odstavce 1 se stávají nejvýše přípustnými cenami

- a) ceny platné ke dni účinnosti tohoto nařízení, pokud jsou stanoveny podle podmínek dohod o vývoji cen uzavřených podle § 14 vyhlášky č. 47/1967 Sb., o cenách; ustanovení těchto dohod, umožňujících zvyšování cen, nelze po dobu platnosti tohoto nařízení použít;
- b) ceny, jejichž změny podle rozhodnutí ústředních cenových orgánů nabyly účinnosti po 1. lednu 1969;
- c) ceny nových výrobků, prací, služeb a činností

(dále jen „výrobky“) stanovené podle platných předpisů;

- d) nejvyšší sezónní (místní) ceny dosažené v roce 1969 u výrobků s různou cenou podle ročního období, popřípadě i podle místa prodeje;
- e) ceny platné ke dni účinnosti tohoto nařízení u výrobků přetřezovaných k tomuto dni z volných cen, pokud nespádají pod ustanovení písmene d).

[³] Ustanovení předchozích odstavců se vztahují i na účtování cen a přírůžek sjednaných v hospodářských smlouvách přede dnem účinnosti tohoto nařízení.

[⁴] Ustanovení předchozích odstavců neplatí pro výrobky zařazené do kategorie volných cen podle seznamů, které vydají národní cenové úřady.

[⁵] Sazby, popřípadě částky obchodního rozpětí obchodních organizací, včetně organizací zahraničního obchodu, a organizací odbytových, zásobovacích a nákupních se stávají nejvýše přípustnými ve výši platné ke dni účinnosti tohoto nařízení.

§ 2

Ceníky

Oborová ředitelství a jim na roveň postavené orgány (dále jen „oborová ředitelství“) vydají ceníky výrobků uvedených v § 1 odst. 2 písm. a), d) a e) a výrobků zařazených do kategorie směr-
ných cen a seznamy sazeb, popřípadě částek uvedených v § 1 odst. 5 a předloží je k evidenci národnímu cenovému úřadu příslušnému podle sídla podniku, a to nejpozději do 15. února 1970. Ceníky výrobků místního hospodářství, výrobních družstev a soukromých výrobců předloží příslušné národní výbory v téže lhůtě v České socialistické republice krajskému národnímu výboru, v Slovenské socialistické republice okresnímu národnímu výboru.

§ 3

Tvorba cen

[¹] Pravidla, jimiž se řídí tvorba cen nových výrobků, musí zabezpečovat, že nebude překročena úroveň cen daná nejvýše přípustnými cenami podle § 1.

[²] Tvorba cen nových opakovaně vyráběných výrobků může být v působnosti oborových ředitelství, popřípadě organizací, jen při relativně spolehlivých metodách tvorby těchto cen a pravidlech

podle odstavce 1 a dále u výrobků objemově nevýznamných.

§ 4

Zvláštní ustanovení

Získají-li odběratelské organizace při provádění tohoto nařízení finanční prostředky ze snížení cen, jsou povinny je zvlášť evidovat a naložit s nimi podle rozhodnutí příslušných ústředních orgánů.

§ 5

Kontrola a postih

[¹] Organizace a orgány jsou povinny postupovat při porušení cenových předpisů podle

- a) předpisů o dodatkových odvodech,*)
- b) zákoníku práce, pokud jde o ukládání kárných opatření pracovníkům, kteří porušili pracovní kázeň nedodržením cenových předpisů, a o požadování náhrady na pracovníku za škodu způsobenou organizací porušením cenových předpisů, za jejichž dodržování pracovník organizací odpovídá,**)
- c) předpisů o hmotné zainteresovanosti vedoucích pracovníků hospodářských organizací, pokud jde o snížení nebo nepřiznání prémie a podílů na hospodářských výsledcích organizace,***)
- d) trestních předpisů při podezření ze spáchání trestných činů hospodářských.+)

[²] Odběratelé nesmějí platit vyšší ceny než připouští toto nařízení.

[³] Odběratelé jsou povinni hlásit orgánům cenové kontroly případy, kdy dodavatelé účtují vyšší ceny než připouští toto nařízení.

[⁴] Orgány cenové kontroly prošetří hlášené případy a zjistí-li překročení ceny, uloží dodavateli dodatkový odvod ve výši poloviny rozdílu mezi platnou a účtovanou cenou.

§ 6

Výjimky

Výjimky ze zákazu zvýšení cen lze povolit jen za podmínek stanovených vládou Československé socialistické republiky.

§ 7

Vztah k dosavadním předpisům

[¹] Po dobu platnosti tohoto nařízení nelze použít těch ustanovení vyhlášky č. 47/1967 Sb.,

*) § 27 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovém řízení národního hospodářství, a § 50 a 51 cenových vyhlášek č. 47/1967 Sb., č. 74/1969 Sb. a č. 89/1969 Sb.

**) část druhá, hlava druhá (§ 72 až 82) a hlava osmá (§ 170 až 206) zákoníku práce č. 65/1965 Sb.

***) § 4 odst. 3 vyhlášky č. 131/1967 Sb., o prohloubení hmotné zainteresovanosti a odpovědnosti vedoucích pracovníků v hospodářských organizacích, popř. příslušné mzdové předpisy tuto vyhlášku nahrazující

+) část druhá, hlava druhá (§ 116 až 152) trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve znění zákona č. 56/1965 Sb.

která nejsou s tímto nařízením v souladu, a poslední věty § 3 odst. 1 vládního nařízení č. 240/1949 Sb., kterým se provádí poštovní zákon. Stejně nelze použít ani takových ustanovení v cenových předpisech vydaných národními orgány.*)

[²] Dále nelze použít ustanovení o přírázce za zkrácení lhůt výstavby podle vyhlášky č. 87/1968 Sb., o některých ekonomických opatřeních v investiční výstavbě.

[³] Pro všechny stavby nebo jejich části, pro něž nebyly dohody o ceně uzavřeny přede dnem účinnosti tohoto nařízení, nelze použít možnosti

a) uzavírat dohody o odbytových cenách staveb

nebo jejich částí podle § 38 vyhlášky č. 107/1966 Sb., o dokumentaci staveb,

b) sestavovat nabídkové rozpočty na podkladě velkoobchodních cen stavebních prací a montáží, které navrhuje a s generálním projektantem projednává zpracovatel rozpočtu (§ 24 odst. 2 téže vyhlášky — tzv. forma „B“ rozpočtu).

§ 8

Účinnost

Toto nařízení nabyvá účinnosti dnem 1. ledna

1970.

Ing. Černík v. r.

*) zejména cenové vyhlášky č. 74 a 89/1969 Sb., výnos č. 3/1969 Ústř. věst. ČSR, výnos č. 7/1969 Ústř. vest. SSR a výnosy o změnách cen stavebních prací a montáží Českého cenového úřadu č. 3 z 19. 5. 1969 a Slovenského cenového úřadu č. 305/1969 z 19. 10. 1969, pokud jde o doložku o klouzávých cenách

169

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 23. prosince 1969,

kterým se mění a doplňují některá ustanovení vládního nařízení č. 100/1966 Sb.,
o plánovitém řízení národního hospodářství, ve znění pozdějších předpisů

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 9 zákona č. 83/1966 Sb., o čtvrtém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky, podle § 391 a 395 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., podle § 17 a 20 zákona č. 8/1959 Sb., kterým se stanoví základní pravidla o státním rozpočtu a o hospodaření s rozpočtovými prostředky:

Čl. I

Vládní nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství, ve znění vládního nařízení č. 83/1967 Sb., vládního nařízení č. 16/1968 Sb. a vládního nařízení č. 148/1968 Sb. (dále jen „vládní nařízení“) se mění a doplňuje takto:

1. V § 4 odst. 1 se vypouštějí slova:
„slovenské národní orgány“.
2. § 4 odst. 6 se vypouští.
3. § 5 odst. 2 se vypouští.
4. § 9 odst. 3 se vypouští.
5. § 10 odst. 1 písm. c) zní:
„c) základní úkoly rozvoje hospodářství v oblastech,“
6. K § 10 odst. 2 se připojuje další ustanovení tohoto znění:
„c) podíl mzdových prostředků na výkonech nebo jejich výše (dále jen „limit mzdových prostředků“).“
7. V § 10 odst. 3 písm. b) se vypouštějí slova:
„limity mzdových fondů ústředně řízených rozpočtových organizací“.
8. V § 10 odst. 4 písm. b) se vypouštějí slova:
„limit celkového mzdového fondu“.
9. § 10 odst. 6 se vypouští.
10. § 10 odst. 7 zní:

„(7) V oblasti investiční výstavby se stanoví její rozsah, kterým se řídí poskytování dotací ze státního rozpočtu a úvěrová politika Státní banky

československé. Zároveň se stanoví rozsah investiční výstavby za Českou socialistickou republiku a Slovenskou socialistickou republiku s cílem napomáhat účelnému rozmístování investic při dodržení stejné ekonomické efektivnosti na celém území státu. V souvislosti s tím se stanoví také orientační objemy investičních úvěrů za Československou socialistickou republiku, Českou socialistickou republiku a Slovenskou socialistickou republiku, které se v souladu se zásadami úvěrové politiky a výběrového řízení v průběhu realizace upřesňují.“

11. § 12 odst. 1 zní:

„(1) Nesplní-li organizace závazný úkol — s výjimkou úkolů, na které se vztahuje ustanovení § 11 odst. 8 — nebo překročí-li závazný limit, je nadřízený orgán povinen uložit jí dodatkový odvod ve výši částky, kterou tím neoprávněně získala nebo uspořila; překročí-li limit mzdových prostředků, je nadřízený orgán povinen uložit dodatkový odvod ve výši trojnásobku částky, o kterou byl limit překročen.“

12. K § 12 se připojuje další odstavec tohoto znění:

„(6) V případech, kdy mzdový vývoj v organizaci v průběhu roku vážně ohrožuje dodržení limitu mzdových prostředků, může nadřízený orgán, popř. příslušný ústřední orgán změnit limit stanovený jako podíl mzdových prostředků na výkonech na limit stanovený jako absolutní výše mzdových prostředků; může též v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy omezit právo organizace disponovat s prostředky na jejím účtě.“*)

13. K § 13 se připojuje další odstavec tohoto znění:

„(3) Orientační ukazatele slouží též k hodnocení jak orgány a organizace zabezpečovaly potřeby společnosti.“

14. § 15 se vypouští.

15. Za § 22 se vkládá další paragraf tohoto znění:

*) Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí ČSSR č. 174/1969 Sb., o usměrňování mzdového vývoje a o zásadách odměňování práce.

„§ 22a

Použití zisku u poplatníků daně ze zisku

(1) Organizace, která podléhá dani ze zisku a dani z jmění, je povinna použít zisku*) nejprve ke splnění svých povinností, a to

- a) především k úhradě daní a odvodů do státního rozpočtu nebo do rozpočtu národního výboru,
- b) k odvodům oborovému ředitelství,
- c) ke splnění ostatních svých povinností.

(2) Po provedení úhrad podle odstavce 1 používá organizace zisku zejména k tvorbě a k doplnění

- a) rezervního fondu,
- b) fondu kulturních a sociálních potřeb,
- c) fondu výstavby,
- d) dalších účelových fondů,
- e) fondu odměn.“

16. § 24 odst. 2 písm. a) zní:

„a) ze základních prostředků sloužících jako samostatná zařízení**) převážně bytovým, zdravotnickým, rehabilitačním, výchovným, kulturním a tělovýchovným účelům, pro rekreaci vlastních zaměstnanců (včetně pionýrské rekreace ROH) a pro závodní stravování a ubytování,“

17. § 24 odst. 2 písm. c) zní:

„c) ze základních prostředků sloužících výlučně pro účely civilní obrany a zvláštní úkoly a ze samostatných investic rozpočtového plánu a civilní obrany, pokud nejsou využívány při plnění úkolů státního plánu rozvoje národního hospodářství,“

18. V § 25 odst. 6 se vypouštějí slova:

„(na Slovensku pověřenectva Slovenské národní rady pro finance)“.

19. V § 25 odst. 9 se vypouštějí slova:

„(na Slovensku s pověřenectvem Slovenské národní rady pro finance)“.

20. § 26 odst. 2 písm. c) zní:

„c) o zůstatkovou cenu základních prostředků sloužících výlučně pro účely civilní obrany a zvláštní úkoly a samostatných investic rozpočtového plánu a civilní obrany, pokud nejsou využívány při plnění úkolů státního plánu rozvoje národního hospodářství,“

21. V § 26 odst. 3 se vypouští věta druhá.

22. K § 26 se připojují další odstavce tohoto znění:

„(5) Podnik neprovádí odvod z odpisů základních prostředků, činí-li zůstatková cena jeho základních prostředků méně než 40 % jejich pořizovací ceny.

(6) Ministerstvo financí může v souladu se záměry státní hospodářské politiky na návrh příslušných ústředních orgánů nebo krajských národních výborů (ve Slovenské socialistické republice okresních národních výborů) snížit, popř. promítnout podniku povinnost platit odvod z odpisů základních prostředků.

(7) Podnik není povinen odvést částku odvodu z odpisů základních prostředků přesahující 95 % vytvořených odpisů.

(8) Nadřízený ústřední orgán může rozhodnout, že podnik, na který se vztahuje odstavec 5, 6 nebo 7, bude odvádět vytvořené odpisy nebo jejich část oborovému ředitelství, které jich použije na investiční potřeby výrobní hospodářské jednotky.“

23. § 27 odst. 1 písm. d) zní:

„d) odvody podle § 12 a § 83c odst. 2,“

24. § 27 odst. 4 zní:

„(4) Odvody podle odstavce 1 písm. a), b) a e) a odvod za překročení limitu mzdových prostředků (§ 12 odst. 1) se provádějí do státního rozpočtu, není-li stanoveno jinak.“

25. § 35 odst. 2 zní:

„(2) V podnicích, které podléhají dani ze zisku nebo dani důchodové, a v podnicích, které provádějí odvod ze zisku (§ 23 odst. 2), se vytváří fond odměn, který spolu s částkami mezd a ostatních osobních výdajů zúčtovanými na vrub nákladů podniku tvoří fond pracujících. Zdrojem fondu odměn je ta část zisku, která zůstane podniku po úhradě jeho povinností a po vytvoření a doplnění ostatních fondů (podle § 22 nebo § 22a).“

26. § 35 odst. 3 zní:

„(3) Fond pracujících v podnicích, které provádějí odvod z hrubého důchodu, a fond odměn podniků, které podléhají dani ze zisku nebo dani důchodové***) a podniků provádějících odvod ze zisku, může být doplněn odměnami ze socialistického soutěžení, příspěvky a účelovými dotacemi od nadřízených, popř. jiných k tomu zvlášť oprávněných orgánů, a převody z rezervního fondu. Převody z jiných fondů do fondu pracujících (fondu odměn) a převody mezi fondy pracujících (fondy odměn) podniků nejsou přípustné.“

27. § 35 odst. 5 zní:

„(5) Z fondu pracujících podniků provádějících odvod z hrubého důchodu a z fondu odměn

*) § 3 zákona č. 133/1969 Sb., kterým se stanoví zásady pro zákony národních rad o podnikových daních a příspěvku na sociální zabezpečení, a příslušné zákony národních rad.

**) Tj. evidovaná v účetnictví jako samostatné inventární předměty.

***) § 1 odst. 1 písm. c) zákona č. 159/1968 Sb., o důchodové dani.

podniků podléhajících dani ze zisku nebo dani důchodové a podniků provádějících odvod ze zisku je možné uvnitř podniku po dohodě s příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí převádět prostředky

- a) do rezervního fondu,
- b) po dosažení minimální výše rezervního fondu (§ 31) do všech ostatních fondů.“

28. § 36 odst. 1 zní:

„⁽¹⁾ Oběžné prostředky podniků jsou kryty:

- a) prostředky podniků provozní povahy (obratový fond, stálá pasíva, volné prostředky podnikových fondů, přechodně nerozdělený hrubý důchod nebo zisk a ostatní volné prostředky),
- b) provozními úvěry,
- c) finančními prostředky poskytnutými k tomu účelu státem.“

29. § 36 odst. 3 zní:

„⁽³⁾ Přírůstky oběžných prostředků (tj. zásob, předmětů postupné spotřeby a pohledávek) proti stavu k 1. lednu 1968 se kryjí vlastními prostředky podniků z rozdělení hrubého důchodu nebo zisku podle § 22 odst. 2 nebo § 22a odst. 2. Státní banka československá může z této zásady povolit výjimky u sezónních a žádoucích odbytových zásob, u zásob podniků poskytujících služby a v případech stanovených zásadami úvěrové politiky.“

30. § 38 odst. 2 zní:

„⁽²⁾ Oborové ředitelství vytváří z centralizovaných prostředků oborový fond technického rozvoje; může též vytvářet (doplňovat) rizikový fond obdobně podle § 32 a další oborové účelové fondy. Nadřízený ústřední orgán může tvorbu určitého účelového oborového fondu uložit a stanovit pro něj způsob hospodaření. Nadřízený ústřední orgán může též stanovit minimální výši oborového fondu technického rozvoje.“

31. V § 40 odst. 1 písm. a) věta první se vypouštějí slova:

„[v členění na ČSSR a z toho za Slovensko].“

32. V § 40 odst. 1 písm. a) věta čtvrtá se vypouštějí slova:

„pokud jde o investiční akce v českých krajích, a orgány Slovenské národní rady, pokud jde o investiční akce na Slovensku“.

33. V § 40 odst. 1 se vypouští písm. e).

34. V § 74 odst. 6 se vypouštějí slova:

„[pokud jde o slovenské kraje, též v dohodě s orgány Slovenské národní rady].“

35. V § 80 odst. 1 se vypouštějí slova:

„a Slovenské národní radě“.

36. § 80 odst. 3 zní:

„⁽³⁾ Rezervy mzdových prostředků, které si při rozpisu závazných limitů prováděcího plánu ponechaly orgány a organizace, mohou být použity buď

k dodatečnému rozpisu nebo mohou být vázány. Dodatečným rozpisem rezervy mzdových prostředků se mění původně rozepsaný plán podřízených organizací.“

37. V § 81 odst. 1 se vypouštějí slova:

„nebo slovenských národních orgánů“.

38. § 82 odst. 1 zní:

„⁽¹⁾ Základem obchodních vztahů socialistických organizací jsou úkoly plánu a v jejich rámci vzájemné dohody o dodávkách anebo službách, jakož i o podmínkách vzájemné spolupráce. Orgány hospodářského řízení usměrňují tyto vztahy tak, aby byly zabezpečeny záměry a cíle státního plánu rozvoje národního hospodářství; v případě potřeby mohou do těchto vztahů zasahovat způsobem a za podmínek stanovených právními předpisy.“

39. § 82 odst. 2 zní:

„⁽²⁾ Výrobní podniky a podniky služeb jsou oprávněny si v rámci předmětu činnosti vymezeného zřizovací listinou určit svůj výrobní program v souladu s potřebami trhu a v souladu se stanovenými závaznými úkoly a závaznými limity; v rozporu s požadavky odběratelů nesmějí omezovat výrobu anebo vypouštět z výrobního programu výrobky, pokud jim k tomu nedá souhlas nadřízený orgán.“

40. § 82 odst. 4 zní:

„⁽⁴⁾ Socialistická organizace nesmí odmítnout uzavření smlouvy na dodávku nebo poskytnutí služby za obvyklých podmínek, pokud dodávka (služba) je v mezích jejich možností a organizace nemá svoji kapacitu z hlediska požadovaného termínu plnění vyčerpanou jinými již uzavřenými smlouvami o dodávkách, popř. smlouvami o přípravě dodávek; je přitom povinna přednostně uspokojovat požadavky na dodávky (služby) sloužící k zabezpečení úkolů, které jsou ve státním plánu rozvoje národního hospodářství uvedeny jako preferované, a dále požadavky těch odběratelů, pro jejichž uspokojování byla zřízena.“

41. V § 82 se vypouští odstavce 5.

42. § 83 zní:

„§ 83

⁽¹⁾ Socialistická organizace nesmí ve své hospodářské činnosti jednat způsobem, který je v rozporu s dobrými mravy soutěže a může poškodit jiné soutěžící organizace.

⁽²⁾ Organizace, která je poškozena nebo ohrožena jednáním, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže, je oprávněna podle předpisů o nekalé soutěži požadovat, aby druhá organizace

- a) tohoto jednání se zdržela,
- b) odstranila protiprávní stav,
- c) nahradila škodu včetně ušlého zisku.“

43. Za § 83 se vkládají další paragrafy tohoto znění:

§ 83a

(1) Socialistická organizace nesmí zneužívat svého postavení na trhu k získání neoprávněných nebo nepřiměřených výhod na úkor jiných organizací.

(2) Zneužitím postavení na trhu je zejména:

- a) vynucování nepřiměřených hospodářských podmínek při uzavírání smluv o dodávkách anebo o poskytnutí služeb (zvláště dohody o plnění, které je v době uzavření smlouvy v nápadném nepoměru k plnění organizací poskytovanému nebo dohody o neodůvodněně nižších majetkových důsledcích pro případ porušení smluvních závazků, než jaké jsou podpůrně stanoveny právním předpisem),
- b) vázání uzavření smlouvy o dodávce anebo o poskytnutí služby na další dodatkové plnění, které podle hospodářských zvyklostí s předmětem smlouvy nesouvisí.

§ 83b

(1) Socialistické organizace nesmějí zneužívat situace na trhu způsobem, který může vyvolat poruchu na trhu, zejména zastavit nebo omezit výrobu nebo prodej zboží, zatajovat nebo hromadit zboží, aby byl vyvolán jeho nedostatek za účelem udržení nebo neoprávněného zvýšení cen anebo získání jiného neoprávněného hospodářského prospěchu.

(2) Organizace se nesmí sama nebo v dohodě s jinými organizacemi ve své hospodářské činnosti dopouštět jednání, které by mohlo vést k vyloučení nebo k omezení soutěže, jež by v rozporu se zájmy rozvoje národního hospodářství nepříznivě ovlivňovalo poměry na trhu na újmu jiných organizací nebo na újmu spotřebitelů.

(3) Organizace nesmí též překračovat rozsah svého oprávnění k hospodářské činnosti nebo jinak vykonávat určitou hospodářskou činnost neoprávněně.

§ 83c

(1) Organizace, která prokáže oprávněný zájem, se může domáhat toho, aby organizace jednající v rozporu s ustanoveními § 83a a § 83b se zdržela dalšího porušování, odstranila protiprávní stav a nahradila škodu včetně ušlého zisku.

(2) Byly-li jednáním poškozeny zájmy spotřebitelů nebo národního hospodářství, je organizace povinna odvést do státního rozpočtu dvojnásobek částky, kterou neoprávněně získala; na tento dodatkový odvod se však započte částka, kterou je organizace povinna zaplatit jako dodatkový odvod na základě vládního nařízení nebo jiných právních předpisů.

44. § 84 se vypouští.

45. V § 85 odst. 1 se v poslední větě vypouštějí slova:
„ani omezovat“.

46. § 85 odst. 3 zní:

„(3) Smlouva vymezí činnost, která je předmětem sdružení, způsob jejího provádění, práva a povinnosti zúčastněných organizací, úhradu nákladů spojených s výkonem dohodnuté činnosti a důsledky porušení smluvních povinností. Není-li ve smlouvě stanovena odpovědnost smluvních stran jinak, platí, že odpovídají vůči jiným socialistickým organizacím poměrně podle výše svých podílů na činnosti sdružení. Nestanoví-li smlouva jinak, dělí se účastníci sdružení o zisk podle poměru velikosti podílů, kterými přispěli k jeho dosažení.“

47. § 85 odst. 6 zní:

„(6) Na základě smlouvy o sdružení může vzniknout nová socialistická organizace podle zvláštních předpisů nebo po dohodě socialistických organizací se souhlasem ústředního orgánu státní správy příslušného podle předmětu činnosti zakládané organizace. Tento orgán též schvaluje statut nebo stanovy zakládané organizace a jejich změny a vykonává vůči organizaci funkci orgánu hospodářského řízení; o souhlasu se vznikem organizace rozhodne po vyjádření orgánů nadřízených organizací, které uzavřely smlouvu o sdružení. Přísluší-li vydání souhlasu ke vzniku organizace několika ústředním orgánům státní správy, dohodnou se tyto orgány, který z nich bude vůči založené organizaci vykonávat funkci orgánu hospodářského řízení. Založená organizace se zapisuje do podnikového rejstříku. Členové sdružení ručí za závazky této organizace v případě jejího zániku neomezeně; není-li ve smlouvě stanoveno něco jiného, vypořádají se mezi sebou podle výše svých podílů.“

48. § 85 odst. 7 zní:

„(7) Smlouva o sdružení zaniká dohodou zúčastněných organizací nebo v případech stanovených ve smlouvě. Organizaci vzniklou na základě smlouvy o sdružení může zrušit též orgán, který vůči ní vykonává funkci orgánu hospodářského řízení.“

49. V § 90 se vypouštějí slova:

„slovenské národní orgány“.

Čl. II

(1) Pokud je vládním nařízením upraveno rozepisování závazných úkolů, závazných limitů apod. ústředními orgány, rozumí se tím nadřízené ústřední orgány ve vztahu k organizacím, které řídí.

(2) Pokud vládní nařízení upravuje způsob placení odvodů do státního rozpočtu, rozumí se tím státní rozpočet příslušné národní republiky podle sídla organizace, nejde-li o platby, které jsou příjmem státního rozpočtu federace.

(3) Pokud je vládním nařízením svěřena působnost krajským národním výborům, přísluší tato působnost ve Slovenské socialistické republice orgánům podle zákona Slovenské národní rady č. 72/1969 Sb., o některých opatřeních v organizaci a pů-

sobnosti národních výborů ve Slovenské socialistické republice.

Čl. III

[¹] Dodatkový odvod podle § 5 odst. 4 zákona č. 83/1966 Sb., o čtvrtém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky, a § 39 odst. 2 vládního nařízení může oborové ředitelství stanovit podniku pro rok 1970 nově, pokud změna nebo stanovení odvodu je nutné v důsledku zákona č. 133/1969 Sb., kterým se stanoví zásady pro zákony národních rad o podnikových daních a příspěvku na sociální zabezpečení. V jiných případech může tak oborové ředitelství učinit jen se souhlasem nadřízeného orgánu. Pokud se přerozdělení týká podniků v obou republikách, musí být předem dohodnuto s příslušnými ústředními orgány obou republik. Totéž platí obdobně při přerozdělení podle § 39 odst. 7 a 8 vládního nařízení.

[²] Ustanovení § 85 odst. 6 a 7 o působnosti orgánu vykonávajícího funkci orgánu hospodářského řízení platí i pro organizace vzniklé na základě smlouvy o sdružení, uzavřené před účinností tohoto nařízení.

Čl. IV

Účinnost vyhlášky hlavního arbitra Československé socialistické republiky č. 139/1965 Sb., o úpravě některých hospodářských závazkových vztahů, ve znění vyhlášky č. 119/1967 Sb. a účinnost vyhlášky hlavního arbitra Československé socialistické republiky č. 18/1968 Sb., o úpravě majetkových sankcí v investiční výstavbě, se prodlužuje do 31. prosince 1970.

Čl. V

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.*]

Ing. Černík v. r.

*] Pro organizace, které podléhají dani ze zisku a dani z jmění podle zákona č. 133/1969 Sb., kterým se stanoví zásady pro zákony národních rad o podnikových daních a příspěvku na sociální zabezpečení, se nepoužije ustanovení § 3 odst. 6 věty druhé, § 18 odst. 1 písm. a)–d) a odst. 2, § 20–22, § 23–25, § 40 odst. 1 písm. c), § 41, § 45 odst. 1 věty druhé, § 46 písm. c), § 47 odst. 2 písm. a)–d), § 49, § 50 odst. 3, pokud stanoví odchylky, § 64 odst. 1–3, § 65 písm. a), c) a d) [pokud jde o vztah k § 59 odst. 1 písm. b)], § 66 písm. b), c) a e), § 67 a 70.

170

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy
Slovenské socialistické republiky

ze dne 15. prosince 1969

**o prodloužení platnosti některých ustanovení vyhlášky č. 48/1963 Sb., o domácích porážkách prasat,
povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek**

Ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a ostatními zúčastněnými ústředními úřady Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 18 zákona č. 66/1961 Sb., o veterinární péči:

mácích porážkách prasat, povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek, ve znění vyhlášky č. 100/1965 Sb., o zrušení povinného odprodeje sádla, a vyhlášky č. 156/1968 Sb., o veterinárním vyšetření domácích porážek některých jatečných zvířat, se prodlužuje do 31. prosince 1970.

§ 1

Platnost ustanovení § 8 odst. 1 první věty, odstavců 2 až 6 a § 9 vyhlášky č. 48/1963 Sb., o do-

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Ministr:

Ing. Janovic, CSc. v. r.

171

VYHLÁŠKA

ministerstva průmyslu České socialistické republiky

ze dne 29. prosince 1969,

kterou se zrušuje příloha č. 2 k vyhlášce č. 57/1959 Ú. I. o náležitostech, které se poskytují pracovníkům získávaným nábořem prováděným odbory pracovních sil, zdravotnictvím a sociálního zabezpečení okresních národních výborů a nahrazuje se novým zněním

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem národohospodářského plánování, ministerstvem financí České socialistické republiky a Českým odborovým svazem pracovníků hornictví, geologie a plynárenství stanoví podle § 18 vládního nařízení č. 92/1958 Sb., kterým se provádí zákon č. 70/1958 Sb., o úkolech podniků a národních výborů na úseku péče o pracovní síly, a podle § 12 odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů:

§ 1

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 57/1959 Ú. I. o náležitostech, které se poskytují pracovníkům získávaným nábořem prováděným odbory pracovních sil, zdravotnictvím a sociálního zabezpečení rad okresních národních výborů, se ruší a nahrazuje se tímto zněním:

„Stanovení výše poskytovaných náležitostí a podrobnosti podmínek jejich přiznání pracovníkům, kteří nastupují do zaměstnání v podnicích uhelného průmyslu.

A. Náborový příspěvek

1. Pracovníci, kteří mají nárok na náborový příspěvek a nastupují do zaměstnání v podnicích uhelného průmyslu v jiných krajích (§ 4 odst. 1 vyhlášky č. 57/1959 Ú. I.), obdrží náborový příspěvek (v Kčs):

- a) při uzavření pracovní smlouvy na dobu neurčitou, avšak nejméně na tři roky ve výši:

Skupina podniků	Celkem	Při nástupu (jednorázově)	Po odpracování 1. roku	Po odpracování 2. roku
I	6500	2000	2100	2400
II	5000	1500	1600	1900
III	3500	1000	1100	1400
IV	2000	500	600	900

- b) při uzavření pracovní smlouvy na dobu jednoho roku ve výši:

Skupina podniků	Při nástupu (jednorázově)
I	2000
II	1500
III	1000
IV	500

2. Podniky, popřípadě — bude-li to účelnější — oborová ředitelství mohou po dohodě s krajským národním výborem stanovit náborový příspěvek pro pracovníky, kteří nastupují do zaměstnání v podnicích uhelného průmyslu v rámci kraje (§ 4 odst. 2 vyhlášky). Tento náborový příspěvek může být stanoven až do výše příspěvku uvedeného v bodě 1.
3. Zařazení podniků, popřípadě oborových ředitelství do skupin stanoví ministerstvo průmyslu ČSR v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR.

4. Pracovníci, kteří se po splnění pracovní smlouvy uzavřené na dobu určitou zavážou pokračovat v dohodě s podnikem v jejím plnění na další časové období, nejméně na dobu jednoho roku, obdrží náborový příspěvek až do výše stanovené v bodě 1. Výši náborového příspěvku stanoví podniky, popřípadě oborová ředitelství v dohodě s krajským národním výborem.

B. Příspěvek na zapracování

Pracovníci, kteří mají nárok na příspěvek na zapracování, obdrží tento příspěvek ve výši (Kčs):

Skupina podniků	po odpracování 1. měsíce	po odpracování 2. měsíce	po odpracování 3. měsíce	po odpracování 4. měsíce
I	400	300	200	100
II	300	200	200	100

Zařazení podniků — popřípadě oborových ředitelství — do skupin bude provedeno stejným způsobem jako u náborového příspěvku (oddíl A bod 3).

C. Náhrada jízdného za cesty k návštěvě rodiny

Pokud pracovník v souvislosti s nástupem do zaměstnání bude nucen bydlet odloučeně mimo svou rodinnou domácnost, bude mu umožněna návštěva rodiny a uhrazeno prokázané zlevněné jízdné do místa bydliště rodiny a zpět, a to ženatému jednou měsíčně a svobodnému jednou za tři měsíce.

Jízdné se uhradí podle tarifů platných pro přepravu 2. třídou osobního vlaku nebo — pokud je to úspornější nebo nezbytné — autobusem. Při délce tratě přesahující v nejkratším směru vzdálenost 100 km se uhradí jízdné podle tarifů platných pro přepravu 2. třídou rychlíků popřípadě autobusem.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Ministr:

Ing. Šimon v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální statistický úřad v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem

vydal na základě § 8 odst. 2 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 1/1967 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, ve znění zákona č. 170/1968 Sb., o některých opatřeních souvisejících s federativním uspořádáním státu, a ve spojení s usnesením předsednictva vlády ze dne 28. prosince 1968 o převodu statistických a účetních agend z hospodářských ministerstev do orgánů státní statistiky a účetnictví **výnos Federálního statistického úřadu o pověření k vydávání oborových číselníků průmyslových výrobků a jejich udržování v aktuálním stavu (čj. 22 710/69 ze dne 20. srpna 1969).**

Předpis stanoví, že vydáváním oborových číselníků průmyslových výrobků, zavedených na základě usnesení vlády ze dne 30. prosince 1964 č. 702 o vypracování jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a v lesnictví, se pověřují výrobní, dodavatelské a výzkumné organizace, uvedené v příloze č. 2 výnosu; dále se v předpise vymezují základní úkoly těchto organizací.

V příloze č. 1 výnosu je podrobně uveden rozsah působnosti pověřených organizací a jejich povinnosti.

Příloha č. 2 výnosu obsahuje Seznam gestorských organizací zpracovávajících a vydávajících oborové číselníky.

Dnem 13. listopadu 1969 pozbývá platnosti Seznam organizací pověřených vydávat oborové číselníky průmyslových výrobků vydaný v září 1967.

Výnos nabyl účinnosti dnem 13. listopadu 1969; byl vydán v listopadu 1969 ve Zpravodaji FSÚ, ČSÚ a SŠÚ částka 9—10/1969 a lze do něj nahlédnout u FSÚ, ČSÚ, SŠÚ, krajských oddělení ČSÚ, oblastních odborů SŠÚ a okresních oddělení ČSÚ a SŠÚ.

Federální ministerstvo financí, ministerstvo financí České socialistické republiky, ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky a Ústřední rada Československého revolučního odborového hnutí

vydaly podle § 391 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 8/1959 Sb., kterým se stanoví základní pravidla o státním rozpočtu a o hospodaření s rozpočtovými prostředky, a Ústřední rada Československého revolučního odborového hnutí podle článku 25 usnesení IV. všeodborového sjezdu, příloha zákona č. 37/1959 Sb., o postavení závodních výborů základních organizací Revolučního odborového hnutí, ve znění přílohy k zákoníku práce č. 65/1965 Sb.

Směrnice o používání prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb a pobídkového fondu.

Směrnice stanoví zejména, že poukázky na nákup zboží se nepovažují za nepeněžní odměny, že celková výše nepeněžních odměn a darů nesmí být vyšší než 10 % skutečného příjmu fondu kulturních a sociálních potřeb a pobídkového fondu na běžný rok, že z prostředků těchto fondů nelze poskytnout příspěvky do podpůrných fondů nebo fondů obdobného charakteru, určí, že půjčky ze zmíněných fondů lze poskytnout pouze k bytovým účelům a stanoví podmínky pro povolení těchto půjček, jakož i podmínky pro poskytnutí příspěvku z prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb a pobídkového fondu stavebnímu bytovému družstvu. Směrnice dále stanoví, jaké příspěvky popř. výdaje lze uhradit z prostředků zmíněných fondů na rekreaci pracujících a jejich rodinných příslušníků, na kterou rekreaci a cesty nelze poskytnout příspěvky, v kterých případech lze poskytnout sociální výpomoc z prostředků fondů a uvádí, ke kterým účelům nelze z prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb a pobídkového fondu poskytovat příspěvky.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1970 a platí pro rok 1970. Směrnice jsou otištěny ve Finančním zpravodaji č. 5/1969 a lze do něho nahlédnout v ministerstvech financí a u finančních odborů krajských a okresních národních výborů.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo podle § 6, 18 a 19 zákona č. 73 1952 Sb., o dani z obrátu, výnosem ze dne 15. prosince 1969 čj. 152/44 180/69 **sazebník daně z obrátu platný od 1. ledna 1970.**

Sazebník daně z obratu byl vydán jako samostatná publikace a lze jej zakoupit v prodejně n. p. Kniha, Opletalova ul. č. 35, Praha 1.

Do sazebníku je možno též nahlédnout u ministerstva financí a u odborů státních financí krajských a okresních národních výborů.

Dnem 31. prosince 1969 pozbývá platnosti sazebník daně z obratu, vydaný výnosem ministerstva financí ze dne 21. listopadu 1968 čj. 152/47 000/68 se všemi jeho opravami, dodatky, změnami a úpravami sazeb vydanými do 31. prosince 1969. Ustanovení zrušovaného sazebníku se však použije v případech, kdy vznikla povinnost k odvodu daně z obratu před 1. lednem 1970.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem financí ČSR s přihlédnutím k čl. 9 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, podle § 58, odst. 1 vládního nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství, ve znění vládních nařízení č. 83/1967 Sb. a č. 13/1968 Sb., kterými se mění a doplňuje vládní nařízení č. 100/1966 Sb., a podle § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 16/1967 Sb., o ekonomických nástrojích a o fondech jednotných zemědělských družstev, **Směrnice pro poskytování premii za zvýšení tržní produkce mléka a vybraných zemědělských výrobků na rok 1969.** Směrnice stanoví podmínky pro přiznání nároku na výplatu premii zemědělským organizacím v oboru ministerstva zemědělství a výživy ČSR.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 6/1969 Věstníku ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky pod poř. č. 3 a nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Směrnice ruší směrnice pro poskytování premii za zvýšení tržní produkce mléka a vybraných zemědělských výrobků v roce 1968 uveřejněné ve Věstníku MZVŽ, částka 14/1968, poř. č. 27, a registrované ve Sbírce zákonů ČSSR.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky

vydalo k realizaci usnesení vlády ČSR ze dne 27. srpna 1969, kterým vláda ČSR přijala opatření k upevnění a prohloubení systému řízení zemědělství v přechodném období (1969—1970) a vyslovila souhlas, aby okresní zemědělská sdružení plnila funkci prostředníka hospodářského řízení zemědělství státem za podmínek smluvně dohodnutých ministerstvem zemědělství a výživy ČSR, **Směrnice k upevnění a prohloubení systému řízení zemědělství v přechodném období 1969 až 1970.** Směrnice stanoví zásady pověření okresních zemědělských sdružení funkcí hospodářského řízení státem.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 12/1969 Věstníku MZVŽ ČSR pod poř. č. 17 a nabývají účinnosti dnem 23. října 1969.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky s přihlédnutím k čl. 9 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, podle § 58 odst. 1 vládního nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství, ve znění vládních nařízení č. 83/1967 Sb. a č. 13/1968 Sb., kterými se mění a doplňuje vládní nařízení č. 100/1966 Sb., a podle § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 16/1967 Sb., o ekonomických nástrojích a o fondech jednotných zemědělských družstev, **Směrnice o podmínkách vyplácení diferenciacíálních příplatků na rok 1969.** Směrnice stanoví zásady, podle nichž mají zemědělské organizace v oboru působnosti MZVŽ ČSR nárok na výplatu diferenciacíálních příplatků. Směrnice stanoví dále rozsah diferenciacíálních příplatků, postup při jejich výpočtu a postup při vyplácení diferenciacíálních příplatků.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 6/1969 Věstníku ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky pod poř. č. 2 a nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Směrnice ruší směrnice o podmínkách pro vyplácení diferenciacíálních příplatků v roce 1968, uveřejněné ve Věstníku MZVŽ, částka 14/1968, poř. č. 28 a registrované ve Sbírce zákonů ČSSR.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo dne 29. července 1969 pod zn. E/EP-616-25.7.1969 **výnos o úpravě odměňování lékařů-učitelů lékařských fakult za činnost v léčebně preventivní péči.** Výnos nabyl účinnosti dne 1. července 1969.

Do výnosu je možno nahlédnout v oddělení práce a mzdy těch zdravotnických organizací, v nichž uvedení pracovníci tuto činnost vykonávají, a v odborech zdravotnictví příslušných krajských národních výborů.

Ministerstvo obchodu Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 239 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky, s ostatními zúčastněnými ústředními orgány a Slovenskou radou odborových svazů **výnos** ze dne 1. srpna 1969, **o odměnách za práce při předvádění modelů mimo pracovní poměr.**

Výnos stanoví odměny za předvádění na módních přehlídkách, za práce spojené s organizováním, technickou přípravou a prováděním přehlídky. Vztahuje se i na pracovníky při předvádění a zkoušení modelů, na vedoucí a technické pracovníky a ohlašovatele na módních přehlídkách, kteří vykonávají tyto práce na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr; jde většinou o externí pracovníky, kteří takovou činnost provádějí střídavě pro různé organizace řízené i různými resorty.

Výnos nabyt účinností dnem 1. srpna 1969. Zrušil směrnice ministerstva vnitřního obchodu ze dne 18. července 1959, o odměňování předváděčů modelů a ostatních pracovníků při přehlídkách modelů v organizacích státního obchodu (č. 36/1959 Věstníku MVO, reg. v částce 48/1967 Sb.), směrnice Správy pro rozvoj místního hospodářství ze dne 23. dubna 1960 zn. 14/5089/1960, o odměňování předváděčů modelů a ostatních pracovníků na módních přehlídkách v podnicích místního hospodářství ve znění doplňku ze dne 6. června 1960 zn. 14/5633/1960, a článek 4 směrnic Svazu spotřebních družstev ze dne 28. prosince 1966, o odměňování některých prací (č. 54/1966 Věstníku ÚSSD, reg. v částce 10/1967 Sb.).

Výnos byl uveřejněn v částce 4 Věstníku ministerstva obchodu SSR pod poř. č. 4.

Do Věstníku ministerstva obchodu SSR lze nahlédnout u odborů obchodu okresních národních výborů a v ministerstvu obchodu Slovenské socialistické republiky.

Ministerstvo výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky

vydalo společně se Slovenským svazem bytových družstev na základě § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 84/1958 Sb., o územním plánování, § 31 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, a Slovenský svaz bytových družstev podle § 87 odst. 1 zákona č. 109/1964 Sb. **Směrnice o úpravě vztahů mezi národními výbory, bytovými družstvy, popřípadě jejich vyššími družstevními orgány a podniky při přípravě a realizaci komplexní bytové výstavby.** Směrnice byly rozeslány ministerstvům a ústředním orgánům státní správy SSR a okresním národním výborům na Slovensku; byly publikovány ve Zpravodaji Federálního výboru pro technický a investiční rozvoj, ministerstva výstavby a techniky ČSR a SSR ročník I., částka 3—5 ze dne 31. října 1969.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. října 1969.

Zrušují se Směrnice bývalé Státní plánovací komise pro zajišťování družstevní a podnikové bytové výstavby investorskými útvary národních výborů, uveřejněné v částce 28/1961 Úředního listu ČSSR.

Do směrnic lze nahlédnout na ministerstvu výstavby a techniky SSR a na všech okresních národních výborech SSR.

Slovenský cenový úřad

vydal na základě § 17 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, **výnos** ze dne 15. října 1969 č. 2/1969, **o zařazování módních novinek, luxusních výrobků, výrobků s označením „vybrané pro CID“, technicky pokrokových výrobků a výrobků I. jakostního stupně do kategorie volných cen.** Tímto výnosem se stanoví podmínky, za kterých lze uvedené výrobky prodávat za volné ceny, dále doba, na kterou lze tyto výrobky zařadit do kategorie volných cen, orgány, které jsou oprávněny vydávat osvědčení a rozhodnutí o splnění technických a kvalitativních podmínek zařazení do kategorie volných cen, jakož i povinnosti orgánů a organizací při vedení potřebných evidencí, výkazů a seznamů a při jejich předkládání příslušným orgánům.

Výnos nabyt účinností dnem 1. listopadu 1969 a byl uveřejněn v částce 4/1969 Ústředního věstníku Slovenské socialistické republiky.

Do výnosu lze nahlédnout v Slovenském cenovém úřadu v Bratislavě, na jeho oddělených pracovištích v Bratislavě, Košicích a Banské Bystrici, jakož i na plánovacích odborech okresních národních výborů na Slovensku.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Ministerstvo zahraničních věcí oznamuje, že

1. vláda Mauritie notifikovala dne 18. července 1969 generálnímu tajemníku OSN, že se dnem 12. března 1968 pokládá za vázanu Úmluvou o státním občanství vdáných žen, sjednanou v New Yorku dne 20. února 1957.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 72/1962 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Albánie, Argentina, Austrálie, Brazílie, Bulharsko, Běloruská SSR, Cejlon, Dánsko, Dominikánská republika, Ecuador, Finsko, Ghana, Guatemala, Irsko, Izrael, Jugoslávie, Kanada, Kuba, Maďarsko, Malajsie, Mauritius, Norsko, Nizozemsko, Nový Zéland, Polsko, Rumunsko, Sierra Leone, SSSR, Švédsko, Tanganjika, Tunisko, Uganda, Ukrajinská SSR, Velká Británie;

2. u generálního tajemníka OSN byly uloženy dne 16. září 1969 listina o přístupu Horní Volty a dne 17. října 1969 ratifikační listina Belgie k Jednotné úmluvě o omamných látkách, sjednané v New Yorku dne 30. března 1961.

Podle ustanovení svého článku 41 odst. 2 Úmluva vstoupila v platnost pro Horní Voltu dne 16. října 1969 a pro Belgii dne 16. listopadu 1969.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 47/1965 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Afghánistán, Albánie, Alžírsko, Argentina, Austrálie, Belgie, Brazílie, Bulharsko, Barma, Běloruská SSR, Cejlon, Čad, Dahomé, Dánsko, Ecuador, Etiopie, Filipíny, Finsko, Francie, Gabon, Ghana, Guatemala, Guinea, Horní Volta, Chile, Indie, Irák, Izrael, Jamajka, Japonsko, Jordánsko, Jugoslávie, Kanada, Kamerún, Keňa, Kuvajt, Kuba, Kypr, Libanon, Maďarsko, Malajsie, Mali, Malawi, Mauritius, Maroko, Mexiko, Monako, Nizozemsko, Niger, Nigérie, Norsko, Nový Zéland, Pákistán, Panama, Peru, Polsko, Pobřeží slonoviny, Senegal, Sýrie, SAR, SSSR, Španělsko, Švédsko, Thajsko, Togo, Trinidad a Tobago, Tunisko, Turecko, Ukrajinská SSR, USA, V. Británie, Venezuela, Zanzibar;

3. vláda Mauritie notifikovala dne 18. července 1969 generálnímu tajemníku OSN, že se dnem 12. března 1968 pokládá za vázanu Mezinárodní úmluvou o potírání penězokazectví, sjednanou v Ženevě dne 20. dubna 1929.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 15/1932 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Alžírsko, Barbados, Belgie, Brazílie, Bulharsko, Cejlon, Dánsko, Dahomé, Ecuador, Finsko, Gabon, Ghana, Horní Volta, Irák, Izrael, Irsko, Itálie, Japonsko, Jižní Afrika, Jugoslávie, Kolumbie, Kuba, Kuvajt, Kypr, Libanon, Maďarsko, Malawi, Mauritius, Monako, Mexiko, Niger, Nizozemsko, Norsko, Pobřeží slonoviny, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, SAR, San Marino, Senegal, SSSR, Sýrie, Španělsko, Švýcarsko, Thajsko, Turecko, Uganda, Vatikán, V. Británie;

4. vláda Španělska notifikovala dne 21. srpna 1969 generálnímu tajemníku OSN, že hodlá napříště používat Předpisu č. 5 připojeného k Dohodě o přijetí jednotných podmínek pro homologaci a o vzájemném uznávání homologace výstroje součástí motorových vozidel, sjednané v Ženevě dne 20. března 1958.

Podle ustanovení článku 1 odst. 8 Dohody, Předpis č. 5 vstoupil v platnost pro Španělsko dne 20. října 1969.

Dohoda byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 176/1960 Sb., Předpis č. 5 byl publikován vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 72/1968 Sb.

Dohodou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Belgie, Francie, Itálie, Jugoslávie, Maďarsko, NSR, Nizozemsko, Španělsko, Švédsko, V. Británie.

Předpisem č. 5 jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy: Belgie, Francie, Itálie, Jugoslávie, NSR, Nizozemsko, Španělsko, Švédsko, V. Británie.

5. u generálního tajemníka OSN byla uložena dne 10. září 1969 listina o přístupu Alžírsko k Úmluvě o vymáhání výživného v cizině, sjednané v New Yorku dne 20. června 1956.

Podle ustanovení svého článku 14 odst. 2 Úmluva vstoupila v platnost pro Alžírsko dne 10. října 1969.

S odvoláním na článek 2 odst. 1 a 2 Úmluvy vláda Alžírsko ustanovila ministerstvo spravedlnosti vykonáváním příslušné agendy.

Listina o přístupu Alžírsko obsahuje výhradu k ustanovením článku 16 Úmluvy. Text výhrady je k nahlédnutí v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 33/1959 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Alžírsko, Belgie, Brazílie, Cejlón, Dánsko, Finsko, Francie, Filipíny, Guatemala, Haiti, Horní Volta, Chile, Izrael, Itálie, Jugoslávie, Maďarsko, Maroko, Monako, Niger, Nizozemsko, Norsko, NSR, Pákistán, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Středoafriká republika, Španělsko, Švédsko, Tunisko, Vatikán;

6. u generálního tajemníka OSN byla dne 1. října 1969 uložena listina o přístupu Albánie k Celní úmluvě o mezinárodní dopravě zboží po silnicích na podkladě karnetu TIR s Přílohami a Protokolem o podpisu, sjednané v Ženevě dne 15. ledna 1959.

Podle ustanovení svého článku 40 odst. 2 Úmluva vstoupí v platnost pro Albánii dne 30. prosince 1969.

Listina o přístupu Albánie obsahuje výhradu k článku 44 odst. 2 a 3. Text výhrady je k nahlédnutí v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 6/1962 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Albánie, Belgie, Bulharsko, Finsko, Francie, Irsko, Itálie, Jugoslávie, Lichtenštejnsko, Lucembursko, Maďarsko, Nizozemsko, Norsko, NSR, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Turecko, USA, V. Británie;

7. u ministerstva zahraničních věcí Mexika byla dne 2. října 1969 uložena listina o přístupu Paraguaye k Úmluvě o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě, prováděné jinou osobou než smluvním dopravcem, doplňující Varšavskou úmluvu ze dne 12. října 1929, sjednané v Guadalajaře dne 18. září 1961.

Podle ustanovení svého článku XIV odst. 2 Úmluva vstoupí v platnost pro Paraguay dne 31. prosince 1969.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 27/1968 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Austrálie, Belgie, Brazílie, Dánsko, Filipíny, Francie, Irsko, Itálie, Jamajka, Kolumbie, Libanon, Libye, Lucembursko, Maďarsko, Mexiko, Nizozemsko, Norsko, Nový Zéland, NSR, Niger, Nigérie, Paraguay, Polsko, Rakousko, Rumunsko, SAR, Švédsko, Švýcarsko, V. Británie.

Ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 7. listopadu 1969 byl v Praze podepsán Protokol na obchodní rok 1969/1970 k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Královstvím afghánským ze dne 5. listopadu 1968.

Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu se zpětnou účinností ode dne 13. října 1969 a bude platit do 12. října 1970. Protokol upravuje výměnu zboží mezi oběma zeměmi v uvedeném období.

Text Protokolu je uložen v archivu ministerstva zahraničních věcí.